

Publicerad 2007-10-07 15:20 av Night Soul Woman

Suspiria de profundis - suckar ur djupen

Mona Lisa, minns du mig?

Berusad av livets smärtor
förförd av dess dofter.

Vemodigt lyssnar jag på
hjärtats melodier.

Målar med min pensel
som min penna är

bilderna som ljuden
skapar.

Ser vad som är
och har varit
sedan barnsben.

Ingenting förändras
allt förblir . . .

vad som återstår är
vad som är Vi

och jag vandrar bland
människor, ser dem med
ögonens ljus, hör deras
hjärtans puls och vandrar
vidare ännu rikare . . .

minns vad som är jag
i alla årstider och ler.

- Mona Lisa, på den vita duken
uppenbarades du . . .
som en skuggbild av sången

som tystades ned i all hemlighet.

- Mona Lisa . . .

Vem lyssnar på din leendes bild nu?

Vem ser dina ögons glans?

Evighetens briljans . . .

i frågorna lever hoppet kvar;

i smärtan skapas drogen.

Det kyliga förnuftet

leder ingenvart.

Om man inte sjunger

från hjärtats djup . . .

frågorna livnär hoppet

ingiver liv.

"Ju mer universum blir förståeligt

dess mer förefaller det också meningslöst"

- The first three minutes Weinberg, Steven

London&New York 1977

night soul woman: Allt är möjligt i

möjligheternas universum

jag försöker vara den jag verkligen är

i alla möjliga scenarier.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Night Soul Woman med Poeter.se id #7592 innehar upphovsrätten